

Kopie
Afgeleverd aan: mr. VAN BRABANT Alexander
art. 792 Ger. W.
Vrij van griffierecht - art. 280,2° W.Reg.

138984

Uitgifte

Repertoriumnummer 2017 / 350
Datum van uitspraak 10 januari 2017
Rolnummer 2014/AR/3131

Uitgereikt aan	Uitgereikt aan	Uitgereikt aan
op € BUR	op € BUR	op € BUR

Niet aan te bieden aan de
ontvanger

Hof van beroep Gent

Arrest

veertiende kamer

Aangeboden op
Niet te registreren

COVER 01-00000751933-0001-0008-01-01-1

2014/AR/3131 - In de zaak van:

met maatschappelijke zetel te _____, ingeschreven met KBO-
nummer _____,
appellante,

hebbende als raadsman mr. VAN BRABANT Alexander, advocaat te 8000 BRUGGE, Gulden
Vlieslaan 16

tegen

geïntimeerde,

geïntimeerde,

geïntimeerden beiden

WOONSTKEUZE doende op het kantoor van gerechtsdeurwaarder VANTHOURNOUT Mia,
te 8900 JEPER, Surmont de Volsberghestraat,
wonende

en hebbende als raadsman mr. ULRIX Erwin, advocaat te 8500 KNOKKE-HEIST, Jan
Devischstraat 33

wijst het hof het volgend arrest:

Het hof neemt kennis van de op 08.10.2014 door de beslagrechter in de rechtbank van
eerste aanleg West-Vlaanderen, afdeling Veurne, verleende beschikking op tegenspraak
gewezen, in de zaak aldaar gekend onder AR 14/210/A tussen enerzijds _____ u als
eiseres op verzet en anderzijds _____ (hierna verder genoemd
_____ n) als verweerders op verzet, waartegen _____ u met haar op
12.12.2014 ter griffie neergelegd verzoekschrift tijdig en op regelmatige wijze hoger beroep
heeft ingesteld.

De partijen werden gehoord in openbare terechtzitting van 13.12.2016.

De neergelegde conclusies en stukken werden ingezien.

Artikel 24 van de wet van 15.06.1935 op het gebruik van talen in gerechtszaken werd in acht
genomen.

PAGE 01-00000751933-0002-0008-01-01-4

I. Voorgaanden

1.

Het voorwerp van huidig geschil voor het hof is het verzet van [redacted] tegen het bevel tot betaling betekend dd. 18.03.2014 tot het betalen van dwangsommen van 20.10.2013 tot 19.03.2014, zijnde 150 maal 125 euro per dag of 18.750 euro, meer de kosten.

Bij vonnis dd. 12.11.2012 van de eerste kamer van de rechtbank van eerste aanleg te Brugge werd de [redacted] namelijk veroordeeld :

- om binnen de 4 maanden na betekening van het vonnis eerst een stabiliteitsstudie door een ingenieur te laten maken in verband met de herplaatsing van een steunbalk en de daaruit vloeiende gevolgen op de stabiliteit van het terras en indien die studie stelt dat de verplaatsing van de paal met behoud van terras mogelijk is en geen problemen van stabiliteit oplevert, de kwetsieuzer paal (te Brugge, Kleine Hoedenmakerstraat 4) ongeveer anderhalve meter naar de straatzijde te verplaatsen (zodat deze ongeveer ter hoogte van de brandwerende muur van het pand van [redacted] zou komen) en de achterkant van het terras op een brandveilige en inbraakveilige manier af te sluiten (met de nodige bevestiging naderhand dat het geheel brand- en inbraakveilig is) ;
- om, indien voormelde stabiliteitsstudie zou uitwijzen dat de verplaatsing van de stabiliteit in gevaar brengt of indien [redacted] geen uitvoering heeft gegeven binnen de 4 maanden aan voormelde regeling, de paal en het erop rustend terras te verwijderen binnen de maand na het verstrijken van voormelde 4 maanden ;
- tot het betalen van een dwangsom van 125 euro per dag aan [redacted] n dat zij na het verstrijken van voormelde 5 maanden (4 maanden plus één maand) na betekening van het vonnis, in gebreke zou blijven voormelde verplichtingen na te leven (met een maximum te verbeuren bedrag aan dwangsommen van 25.000 euro) ;
- tot de kosten van het geding.

Het vonnis werd betekend op 15.03.2013 aan [redacted]. Tegen dit vonnis ten gronde werd geen hoger beroep ingesteld.

De termijn van 4 maanden, binnen dewelke [redacted] tot actie diende over te gaan, begon aldus te lopen op 16.03.2013, om te eindigen op 16.07.2013. Indien de stabiliteit in gevaar zou worden gebracht door de verplaatsing van de paal of indien [redacted] geen gevolg zou geven aan de regeling, begon een bijkomende termijn van 1 maand te lopen voor de verwijdering van de paal en het terras, om te eindigen op 16.08.2013.

Bij gebreke aan actie van [redacted] voor 16.08.2013 zou de dwangsom van 125 euro per dag verschuldigd zijn.

Bij exploit van gerechtsdeurwaarder Paul Van Nieuwenhuysse dd. 18.03.2014 werd bevel betekend aan [redacted] om over te gaan tot betaling van het bedrag van 20.755,27 euro, het bedrag van 18.750 euro aan verbeurde dwangsommen hierin inbegrepen.

2.

Bij exploit dd. 18.04.2014 heeft [redacted] verzet aangetekend tegen het bevel tot betaling betekend door gerechtsdeurwaarder Van Nieuwenhuysse dd. 18.03.2014.

Bij synthesebeluften neergelegd dd. 05.08.2014 vorderde [redacted] : (1) het bevel tot betaling betekend dd. 18.03.2014 in haar geheel in te trekken en van onwaarde te verklaren, (2) [redacted] te veroordelen tot het betalen van alle gedingkosten in hoofde van [redacted] begroot op 1.320 euro rechtsplegingsvergoeding.

Bij synthesebeluften neergelegd dd. 03.09.2014 vorderden [redacted] : (1) de vordering van [redacted] ontvankelijk doch ongegrond te verklaren, (2) akte te verlenen aan [redacted] dat zij bevestigen dat zij het bedrag van 1.641,21 euro dat bij materiële vergissing nog werd opgenomen in de afrekening van de gerechtsdeurwaarder als 'begrote kosten' ontvangen hebben en dat zij de invordering van dit bedrag dan ook niet nastreven, (3) te zeggen voor recht dat het bevel tot betaling betekend dd. 18.03.2014, behoudens m.b.t. de hiervoor vermelde begrote kosten t.b.v. 1.641,21 euro die niet zullen worden ingevorderd, goed, geldig en van waarde is en dat zij de uitvoering voor het overige verder kunnen zetten, (4) [redacted] te veroordelen tot de kosten van het geding aan hun zijde begroot op 1.320 euro rechtsplegingsvergoeding.

Bij beschikking dd. 08.10.2014 heeft de eerste rechter (1) de vordering van [redacted] ongegrond verklaard, (2) de kosten van de procedure begroot op 1.320 euro rechtsplegingsvergoeding ten laste van [redacted] gelegd en (3) de beschikking uitvoerbaar bij voorraad verklaard.

De eerste rechter oordeelde in het bijzonder : *'... Het hoofdbestanddeel was de verplaatsing van de wederrechtelijk geplaatste pilaar, na eerst een voorstudie door een ingenieur. Feit is dat eisende partij [redacted] een voorstudie heeft laten maken door een ingenieur. ... Feit is dat de pilaar door eisende partijen ([redacted]) tijdig is verwijderd geworden. ... Verdere lezing van het vonnis van de rechter ten gronde leert dat het dan aan de eisende partij [redacted] was om daarna te zorgen voor een brandveilige afsluiting die ook inbraakvrij is. Van een en ander diende, volgens de rechter ten gronde, achteraf een en ander te worden bevestigd door een architect. ... We stellen vast dat er een bevestiging voorligt van een architect, die inhoudelijk bevestigt dat de muur brandvrij is. Inhoudelijk wordt er in de brief van architect Van Besien van 15.05.2013 bevestigd, weliswaar dat de aangebrachte wand brandvrij is, maar wordt er gezwegen in alle talen omtrent het inbraakvrij zijn van de wand. Meteen is duidelijk dat eisende partij ([redacted]) op dit laatste punt alleen niet gehandeld heeft zoals door de rechter ten gronde is voorzien en opgelegd, zodat het verzet niet gegrond voorkomt''.*

3.

kon zich niet verzoenen met deze beschikking en stelde hoger beroep in.

Bij besluiten neergelegd dd. 29.10.2015 vordert [redacted] : (1) het hoger beroep toelaatbaar, ontvankelijk en gegrond te verklaren, dienvolgens de bestreden beschikking dd. 08.10.2014 teniet te doen en opnieuw recht doende, (2) de oorspronkelijke vordering toe te wijzen en dienvolgens het bevel tot betaling betekend dd. 18.03.2014 in haar geheel te horen intrekken en van onwaarde te verklaren, (3) in ondergeschikte orde, te zeggen voor recht dat de dwangsom niet hoger mag zijn dan 25.000 euro en dat de uitvoeringskosten gedaan na ingang van de procedure voor de beslagrechter niet op haar kunnen verhaald worden, (4) [redacted] te veroordelen tot het betalen van alle gedingkosten voor beide aanleggen, evenals alle hieraan verbonden uitvoeringskosten en derhalve de terugbetaling van de som van 28.658,10 euro, meer vergoedende intresten sedert betaling aan de wettelijke intrestvoet, (5) [redacted] te veroordelen tot betaling van het bedrag van 4.196,94 euro (3.896,94 euro + 300 euro), zijnde de kosten van de omzetting van het hypothecair mandaat in een hypothecaire inschrijving op het pand van [redacted] en 1 euro provisioneel wegens overige uitgaven en gemiste kansen op verkoop, waartoe [redacted] in dienen te worden veroordeeld, minstens voorbehoud te verlenen terzake.

Bij synthesebesluiten neergelegd dd. 29.02.2016 vorderen [redacted] het hoger beroep van [redacted] ontvankelijk doch ongegrond te verklaren en [redacted] te veroordelen tot de rechtsplegingsvergoeding in beide aanleggen.

III. Beoordeling

A. Nopens de ontvankelijkheid van het hoger beroep

[redacted] n werpen geen middelen van onontvankelijkheid op. Het hof ziet evenmin redenen om dit ambtshalve te doen. Het hoger beroep is derhalve ontvankelijk. Toelaatbaarheid en ontvankelijkheid betekenen hetzelfde.

B. Nopens de gegrondheid van het hoger beroep

1.

Een dwangsom kan slechts worden verbeurd op voorwaarde dat de veroordeelde de hem opgelegde verplichting niet naar behoren uitvoert. De beslagrechter oordeelt over de vraag of aan de voorwaarden voor de verbeurte van de dwangsom voldaan is. Dit omvat de bevoegdheid om te onderzoeken of de eisende partij de niet-naleving van de hoofdveroordeling door de veroordeelde naar genoegen van recht bewijst. Op de eisende partij rust de bewijslast om aan te tonen dat alle voorwaarden voor de verbeurte van een dwangsom verenigd zijn en dat de veroordeelde in gebreke is gebleven.

Het rechterlijk gebod of verbod moet voldoende duidelijk geformuleerd zijn. Het door de rechter ten gronde opgelegde gebod of verbod moet strikt worden toegepast en uitgelegd en de veroordeelde moet precies weten waaraan hij zich moet houden, zonder dat er ruimte kan zijn voor uitbreidende of analogische interpretatie van het rechterlijk gebod of verbod. De hoofdveroordeling moet voldoende nauwkeurig geformuleerd zijn bij gebreke waaraan de dwangsom niet kan worden verbeurd.

In casu werd [redacted] u onder andere veroordeeld om de achterkant van het terras af te sluiten op een brandveilige en inbraakveilige manier (met de nodige bevestiging naderhand van een architect dat het geheel brand- en inbraakveilig is).

Het hof stelt vast dat dit rechterlijk gebod door de rechter ten gronde werd omschreven in vrij algemene en vage bewoordingen "brandveilig en inbraakveilig" zonder enige specificatie qua uit te voeren werkzaamheden en in acht te nemen normen én zonder te omschrijven wat moet worden verstaan onder brandveilig en inbraakveilig. De hoofdveroordeling werd niet met grote zorgvuldigheid omschreven. De initiële veroordeling is intrinsiek onduidelijk en het hof stelt vast dat het geschil tussen partijen zich niet beperkt tot de vraag of aan de voorwaarden ervan al dan niet is voldaan. Het komt aan de beslagrechter evenwel niet toe de veroordeling die de dwangsom oplegt te interpreteren.

Lezing van de stukken van [redacted], waaronder de verslagen van Ir. architect Van Besien dd. 07.02.2013, dd. 15.05.2013, dd. 01.08.2014, dd. 27.11.2014, het proces-verbaal van vaststelling dd. 07.09.2015, en lezing van de stukken van [redacted], waaronder de verslagen van Ir. architect De Bie dd. 26.08.2013, dd. 02.06.2014 en het proces-verbaal van vaststelling dd. 30.05.2014, tonen duidelijk aan dat de begrippen "brandveilig" en "inbraakveilig" door elk van de partijen op een verschillende manier worden ingevuld qua uit te voeren werkzaamheden. De uitgevoerde werken werden door Ir. architect Van Besien integraal correct bevonden terwijl dit niet het geval was voor [redacted]. Dat er redelijke discussies mogelijk waren of zouden komen rond de vereiste werkzaamheden voor de tot stand te brengen brandveiligheid en inbraakveiligheid blijkt ook uit de verslagen van Ir. architect Van Besien. Wat brandveilig was voor Ir. architect Van Besien was het duidelijk niet voor [redacted] haar technische raadsman Ir. architect De Bie.

Het hof is van oordeel dat de hoofdveroordeling in de titel dd. 12.11.2012 op grond waarvan [redacted] tot bevel tot betaling zijn overgegaan onvoldoende nauwkeurig werd geformuleerd zodat de dwangsommen niet verbeurd zijn.

2.
[redacted] stelt een nieuwe vordering in hoger beroep, nl. de vordering lastens [redacted] tot het betalen aan haar van enerzijds (1) het bedrag van 4.196,94 euro, zijnde de kosten van de omzetting van de hypothecaire volmacht in een hypothecaire inschrijving op haar pand gelegen te [redacted] aan de [redacted] en anderzijds (2) het

bedrag van 1 euro provisioneel op alle overige schade wegens gemiste kansen op verkoop aan partij _____ en partij _____.

Het hof oordeelt in casu als executierechter en is dus niet bevoegd voor deze nieuwe vordering in hoger beroep van de _____.

3.

De uitvoeringskosten t.b.v. 28.658,10 euro gedetailleerd omschreven in de afrekening dd. 19.05.2015 heeft _____ betaald op 26.05.2015.

Onderhavig arrest vormt de titel voor de terugvordering van het bedrag van 28.658,10 euro meer de moratoire intresten aan de wettelijke rentevoet. De gevorderde vergoedende intresten kunnen niet worden toegekend gezien de betaalde dwangsommen niet strekken tot vergoeding van de schade. Enkel moratoire intresten aan de wettelijke intrestvoet kunnen worden toegekend vanaf de datum van terugvordering, zijnde 29.10.2015, datum van de synthesebesluiten in hoger beroep van _____.

4.

_____ dienen in beide aanleggen als de in het ongelijk gestelde partijen te worden beschouwd zodat zij gehouden zijn tot alle kosten van beide aanleggen van _____.

De door _____ gevorderde kost t.b.v. 292 euro van het proces-verbaal van vaststelling dd. 07.09.2015 is geen kost in de zin van artikel 1018 Ger.W. en kan niet worden toegekend.

**OM DEZE REDENEN
HET HOF**

Verklaart het hoger beroep ontvankelijk en gegrond.

Vernietigt de bestreden beschikking dd. 08.10.2014.

Opnieuw rechtdoende, verklaart het verzet dd. 18.04.2014 ontvankelijk en gegrond.

Dienvolgens, verklaart het bevel tot betaling betekend door gerechtsdeurwaarder Paul Van Nieuwenhuyse dd. 18.03.2014 geheel van onwaarde en trekt het in haar geheel in.

Verklaart zich onbevoegd om kennis te nemen van de nieuwe vordering in hoger beroep van _____.

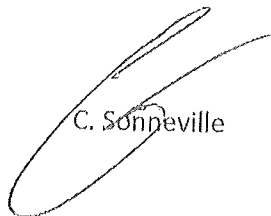
Zegt voor recht dat onderhavig arrest de titel vormt voor de terugvordering door u lastens , van het bedrag van 28.658,10 euro meer de moratoire intresten aan de wettelijke intrestvoet vanaf 29.10.2015.

Veroordeelt in tot de kosten van de beide aanleggen, aan hun zijde niet nuttig te begroten, aan de zijde van begroot op 260,91 euro dagvaarding op verzet, 1.320 euro rechtsplegingsvergoeding eerste aanleg, 210 euro rolrecht hoger beroep, 1.320 euro rechtsplegingsvergoeding hoger beroep.

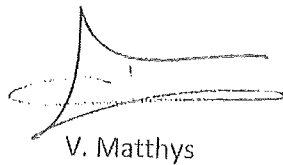
Aldus gewezen door de **VEERTIENDE KAMER** van het hof van beroep te Gent, zetelende in burgerlijke zaken, samengesteld uit:

Karen Broeckx, raadsheer - wn.voorzitter,
Olivia De Vel, raadsheer,
Véronique Matthys, plaatsvervangend raadsheer,

en uitgesproken door de waarnemend voorzitter van de kamer in openbare terechtzitting op **10 JANUARI TWEEDUIZEND EN ZEVENTIEN** bijgestaan door Carine Sonnevile, griffier.

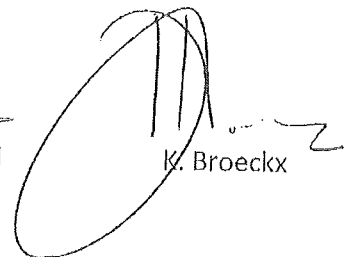
C. Sonnevile

V. Matthys

O. De Vel

K. Broeckx

